

Visst är natten svart, visst är marken kall
Men vi fryser tillsammans, två benrangel skallrar i takt
Du står utanför, jag står utanför
Ur besvikelsen, skammen kom långsamt en känsla av makt

Dom viskar: Du är tidlös, men dom menar omodern
En elakhet som blir den ultimata komplimangen
Du sa du vill ha stulna, svarta rosor vid din grav
En Fleur de lise i guld på svart bredvid ditt namn

Du är liv
Du är dom långa milen mot Berlin
Du är liv
Du är dom långa milen mot Berlin

Dom kan bli något stort, dom kan få jobbet gjort
Deras uppgift i år är att skita i allting vi sagt
Vi ger upp till slut, vi abdikerar nu
och förruttnelsen börjar precis när vi fyllt 37

Älskling jag har aldrig kunnat lära dig någonting
I bästa fall så kan jag bidra med en känsla
Du doftar svagt av våta, vita rosor, gammal jord
En Fleur de lise i guld på svart bredvid ditt namn

Du är liv
Du är dom långa milen mot Berlin
Du är liv
Du är ett gräl i bilen mot Paris

Du är liv
Du är dom långa milen mot Berlin
I mitt liv
Var du ett gräl i bilen från Paris

Du är liv
Du är dom långa milen mot Berlin